

День святого Миколая

Театралізована вистава

Дійові особи: Святий Миколай, двоє янголят, сестри Маргарита, Даринка, кицька Марта й песик Гоша, ведучі.

Ведучі.

День Святого Миколая У нас в Україні Всенародно відзначають Здавна і понині.

І любили, й шанували Всі цього святого,

Що зробив добра чимало Для люду простого.

Грім, пожежа, шторм чи вихор — У страшну годину Чудом врятував від лиха Не одну людину!

Образ Чудотворця мали Люди в кожній хаті,

У тяжку дорогу брали — Лихо відвертати.

А найбільш це світле свято Діти шанували. З нетерпінням всі малята Цього дня чекали.

Про святого Миколая Буде й наша казка,

Що от-от початись має. Слухайте, будь ласка!

Звучить музика. На сцені — декорації кімнати. На дивані сидять песик Гоша і кицька Марта, розмовляють між собою.

Гоша. Люблять і дорослі, і малята Це чудове і таке веселе свято, Свято Чудотворця Миколая. Особливо дітвора його чекає.

Марта. А чому? Що дітворі від того?

Гоша. Діти — це ж улюбленці Святого! Він завжди дарує їм гостинці.

Марта. Отже, Маргариті і Даринці...

Гоша. Не спіши! Я чув, не всім малятам Буде він гостинці роздавати.

Тільки добрим і слухняним дітям. Подарунок треба заслужити! Входить дівчинка. Це Маргарита. Вона проганяє кицьку і песика з дивана, сама сідає.

Маргарита. Геть! Розсілись тут... **Марта.** ця Маргарита На котів завжди така сердита...!

Гоша. На собак також страшенно зла. Хоч би кісточку коли дала...

Невдоволено озируючись на Маргариту, песик і кицька сідають у куточку, а Маргарита бере ручку і папір.

Маргарита. треба Миколаю написати... Що б собі такого забажати? Може, ляльку? Може, черевички? Чи м'які пухнасті рукавички? Ні, мабуть, намисто кришталеве! так, а ще і платтячко рожеве Із таким великим гарним бантом, А також каблучку з діамантом! Що ж іще?

Марта (до песика). Їй і цього замало?! Різочки я б їй подарувала!!!

Гоша. Цур тобі! Вона і так нас б'є!

До кімнати заходить друга сестра, Даринка. Вона підходить до тварин, лагідно гладить Гошу і марту по голівках і годує їх.

Даринка. (До Гоші) Ти голодний, серденько моє?

Ось тобі шматочок хліба й каша...

Гоша. Дякую, заступнице ти наша!

Даринка (до Марти). А тобі, кицюню, молока...

Марта. Добра в нас Даринка!

Гоша. Іде й яка!

Даринка береться до роботи: підмітає, прибирає, співає.

Даринка (співає). Скоро свято, скоро свято!

Треба все поприбирати.

Замету я чисто хату,

Щоб було все до ладу.

Витру пил, протру полиці,

Буде чисто у світлиці —

Скрізь порядок наведу!

По закінченні пісні Даринка з відерцем вибігає

з хати. Маргарита невдоволено дивиться їй

услід. Маргарита. От, ніяк їй не сидиться! Метушиться, метушиться... Краще б

думала про свято, Про дарунки, так, як я. Тільки й знає: прибирати

Та базік тих годувати (вказує на Гошу й Марту) Ні з ким і

порозмовляти... Тьху!.. І це сестра моя!..

Гоша (до Марти). Так, Даринка и Маргарита — різні, як вогонь і лід!

Маргарита встає з дивана і, замахуючись на Гошу й Марту, виганяє їх із хати.

Маргарита. Вам би тільки їсти й пити! Геть! Провітритися слід!

Маргарита залишає сцену. Песик Гоша і кицька Марта тепер на вулиці, вони туляться один до одного і дрижать від холоду.

Марта. От завжди ця Маргарита На котів така сердита! Вигнала в мороз із хати... Доведеться пропадати...

Гоша. Ой, дивись! Дивись, мала: Чудотворець Миколай!

Марта. Так! А з ним і янголята! Як чудово! Буде свято!

Гоша і Марта радо кружляють у таночку. Тим часом підходять святий Миколай і двоє янголят.

Миколай (до Марти і Гоші).

Що, малі? Позамерзали?

Хвостики попіджимали?

Ось, тримайте теплі шубки!

Буде наче біля грубки

Дарує шубки, Гоша і Марта гріються.

Марта. От спасибі! Чудеса!

Тепло як! Яка краса!

Миколай. А скажіть-но, у цій хаті

Є хлоп'ята чи дівчата?

Гоша і Марта. Так, Даринка й Маргарита!

1-ше янголятко. В першій душа відкрита,

Добра, щедра! Маму й тата

Вона звикла поважати.

І слухняна, й працююча.

2-ге янголятко. Зовсім інша Маргарита.

Неслухняна й дуже зла.

Завжди заздрісна була.

Жадібна, а ще лінива.

Марта. І до нас несправедлива.

1-ше янголятко.

Так, жорстока до братів

Наших менших — до котів.

Гоша. І собак не поважає!

Миколай. Прикро це мене вражає...

Що ж, раз так, тоді гостинці

Подаруємо Даринці...

*Янголята розв'язують мішок, який приніс
святий Миколай, дістають різні подарунки.*

2-ге янголятко. Славній дівчинці Дарині

Віднесу оцю хустину! Хай душа її чудова

Почувається квітково!

Марта. Вся у квіточках хустинка!

Така ж гарна, як

Даринка.

Правда ж, Гошо?

Гоша.

Правда, Марто. І Даринка цього варта.

1-ше янголятко дістає каблучку, а 2-ге — намистечко.

1-ше янголятко.

Золоті у неї ручки,

Варті гарної каблучки!

2-ге янголятко. А за добре серце — ось,

Ще й намистечко знайшлося!

Дуже гарне, кришталеве!

1-ше янголятко.

Ось і платтячко рожеве Із великим гарним
бантом!

Гоша (*обнюхуючи каблучку*). А каблучка з
діамантом!

Марта. Що ж, Даринка цього варта! Правда ж,
Гошо?

Гоша. Правда, Марто.

Лунає музика, янголята відносять подарунки Даринці. яка виходить в цей час на сцену. Трохи згодом виходять і всі виконавці: маргарита ведучі, всі кланяються глядачам. Ведучі.

От і казочці кінець. Той, хто слухав, — молодець. Хто зумів ще й зрозуміти, — Молодчинка двічі, діти! Про яке велике свято Наша казочка, малята? *(Про свято Миколая Чудотворця.)*

Хто готовий нам назвати

День, коли прийде це свято? *(19 грудня.)*

А тепер скажіть, будь ласка, Чи сподобалась вам казка?

А чи добре, що гостинці Віддали одній Даринці?

Чи поводитесь ви, діти, Так, як наша Маргарита?

Хто з вас вдома прибирає І батькам допомагає? Хто не кривдить кошенят І годує цуценят? Миколай любив звірят І того ж навчав малят.

Він усім допомагав, Вдячності ті не вимагав, І тому він дітям потай Все гостинці дарував.

Янголята.

Із чудовим святом світлим Ми вітаємо малят!

Миколай вас любить, діти, Як маленьких янголят!

Миколай. Будьте чемні та слухняні, Інни, Яни, Діми,
Мані

І маленькі Миколаї! Всім вам успіхів бажаю!

Даринка і Маргарита. Не ганьбіть своє ім'я,
Щоб пишалася сім'я, Щоб хвалили вас батьки: «От які в нас малюки!»

Гоша і Марта. Пам'ятайте нашу казку!

Разом. Будьте добрими, будь ласка!

